

вдървена на мѣстото си, съ очи наведени къмъ земята.

Модистката тихичко исклинчи.

Подиръ малко изъ двора се издигна единъ голѣмъ стълпъ димъ.

Тамъ изгаряше „траура“.

Той бѣше поржчанъ отъ Божанка още въ деня, когато получи лъжливото извѣстие за мъжовата си смъртъ. При страшнитѣ душевни сътресения отъ нещастieto, тя бѣше имала — нѣжната съпруга — тая прѣдвидливостъ, и това мъжество!

Донесенъ днесъ отъ модистката, и, за щастие, безполезенъ вече, Божанка не можѣ да противостои на великото искушение да си примѣри „траура“ и да се полюбува въ оглѣдалото на себе си...

